

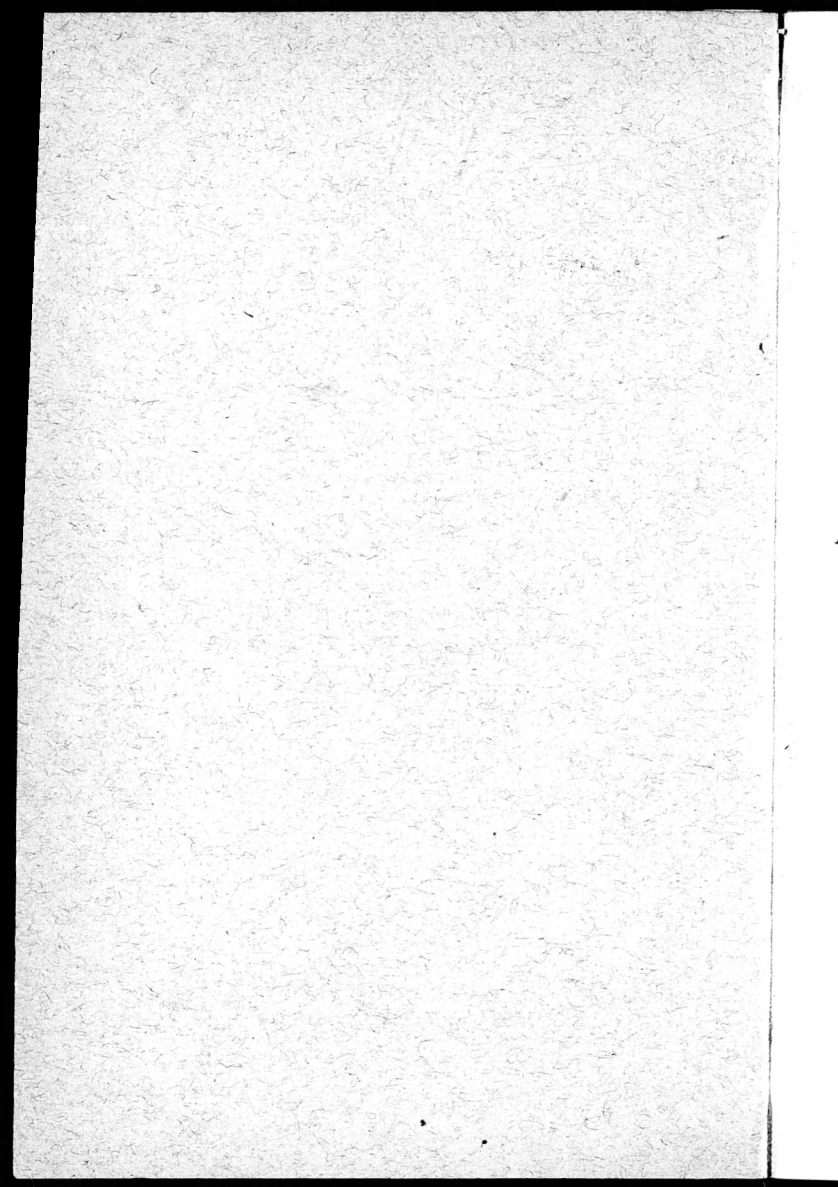

Gedichtjes

VOOR DE

ZONDAGSCHOOL.

NIET IN DEN HANDEL.

GEDICHTJES

VOOR DE

ZONDAGSCHOOL.

*Van de Zondagschool van de Kerk van
en de, met een voorbeeld van
de Kerk*

NIET IN DEN HANDEL.

UTRECHT,
J. VAN BOEKHOVEN.

1881.

Stoomdruk van J. VAN BOEKHOVEN. — Utrecht.

O
Zona
wen
door
„Lee
O
bij
hand
gevo
land
beho
Utre
der
vaan
van
beha
dich

VOORBERICHT.

Op de vergadering van onderwijzeressen aan moderne Zondagscholen, gehouden 19 November 1880, werd de wensch uitgesproken naar gedichtjes, passende bij de door den Nederlandschen Protestantenvbond uitgegeven „Leerstof voor de Zondagschool“.

Ook op de Zondagschool der afdeling Utrecht werd, bij het gebruiken dier in vele opzichten uitmuntende handleiding, de behoefte aan toepasselijke versjes sterk gevoeld. De beide liederenbundels, door den Nederlandschen Protestantenvbond uitgegeven, voorzagen in die behoefte niet. En zoo besloten de onderwijzeressen der Utrechtsche Zondagschool zich zelven te helpen. Twee der aan die school verbonden Dames namen bereidvaardig de niet gemakkelijke taak op der samenstelling van een bundeltje, dat op elk der in de „Leerstof“ behandelde onderwerpen een of meer toepasselijke gedichtjes moest bevatten. Het bundeltje, dat hiermede

aan de Zondagscholen van den Nederlandschen Protestantenbond wordt aangeboden, is de vrucht van dien arbeid.

Zooals uit den inhoud blijkt, konden, door de welwillende toestemming der H.H. Uitgevers — aan welke bij deze voor die bereidwilligheid wordt dank gebracht — voor meer dan een onderwerp toepasselijke en geschikte versjes van bekende dichters werden overgenomen. Uit reeds bestaande bundels werden enkele andere liederen afgedrukt; nog andere versjes werden door de Dames zelven vertaald, en de nog ontbrekende onderwerpen door oorspronkelijke gedichtjes aangevuld.

Het zal, bij het gebruik, voldoende blijken, welke versjes zich meer leenen om gezongen te worden, welke uitsluitend voor het van buiten leeren en opzeggen bestemd zijn.

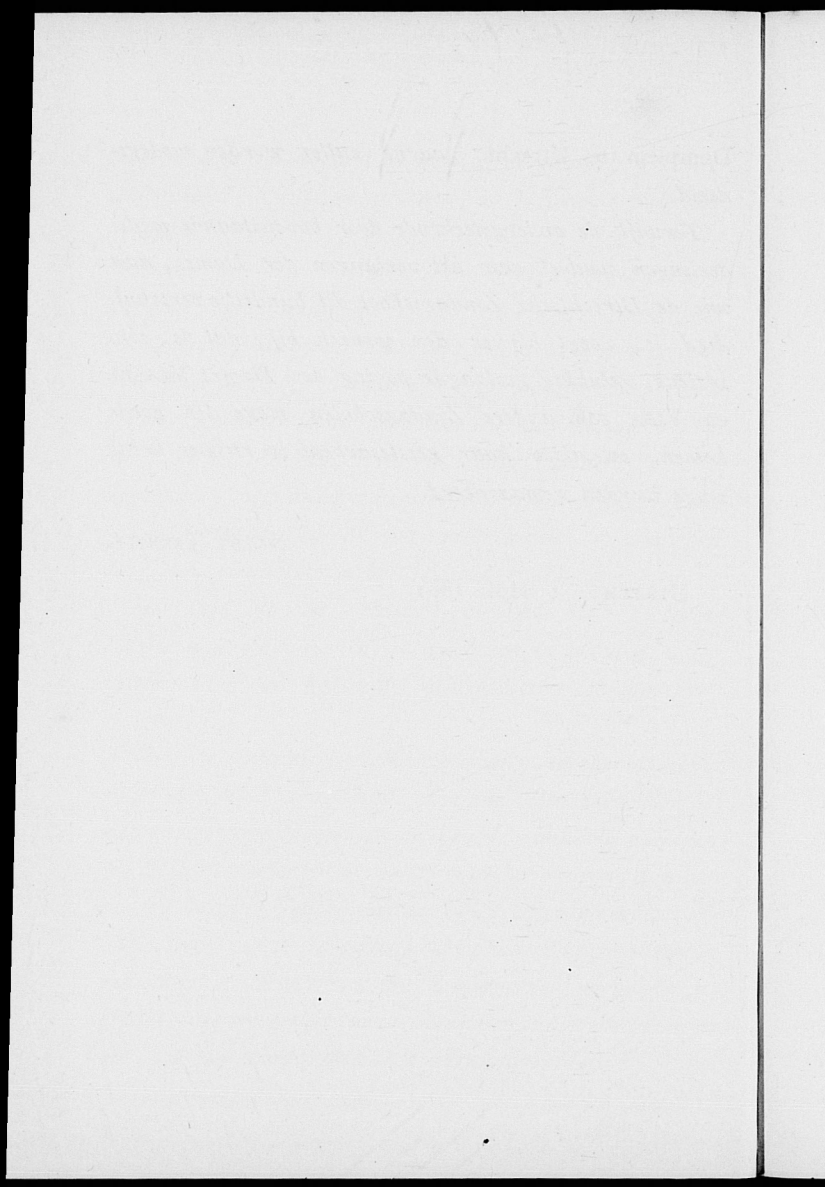
Voor de eerste zijn geschikte melodiën, zooveel mogelijk, onder den tekst aangeduid. Die melodiën zijn voor het meerendeel te vinden in de bekende bundels van den Ned. Protestantenbond; enkele werden ontleend aan den eersten bundel Nederlandsche Lieder, uitgegeven door Gebr. BELINFANTE te 's Hage. Nog worden voor sommige gedichtjes op de Utrechtsche Zondagschool melodiën gebruikt, die moeielijk konden worden opgegeven, maar die, op aanvraag aan het adres van Mej. A. FLES,

Domplein te Utrecht, gaarne zullen worden medege-
deeld.

*Terwijl de ondergeteekende door bovenstaande mede-
deelingen voldoet aan het verlangen der Dames, aan
wie de Utrechtsche Zondagschool dit bundeltje verschul-
digd is, voegt hij er den wensch bij, dat de, zijn
inziens, gelukkig geslaagde poging der Dames MOSSEL
en FLES ook andere Zondagscholen moge ten goede
komen, en alzoo haar geestesarbeid in ruimer kring
moge worden gewaardeerd.*

NOLST TRENITÉ.

UTRECHT, 1 Sept. 1881.

1.

God is Overal.

Op bergen en in dalen
En overal is God!
Waar wij ook immer dwalen
Of zitten, daar is God!
Waar mijn gedachten zweven
Of stijgen, daar is God!
Omlaag en hoog verheven,
Ja! overal is God!

Gez. 7.

2.

Vertrouwen op God.

Als de ruwe stormen razen,
Als de regen met gedruisch
Klettert op de vensterglazen
Van uw stil en eenzaam huis, —

Zijt ge dan niet blij te moede,
 Dat uw vader u bewaakt?
 Vreest ge dan wel, in zijn hoede,
 Dat een onheil u genaakt?

O, gedenk in later jaren,
 Als ge groot en ouder zijt,
 Bij het dreigen van gevaren
 Dikwijls aan dien kindertijd!

Denk dan vaak, wat ramp u nader':
 „Vroeger in mijn droefenis
 School ik bij mijn aardschen vader,
 Nu bij Hem, die boven is.”

*Wijze n°. 14 u it den 2 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

3.

Voor God gelijk.

Er is geen rang of stand op aard,
 Of God zijn ze allen lief en waard;
 Klein—groot, hoog—laag, jong—oud, arm—rijk,
 Voor 't oog van God is elk gelijk,
 Als hij maar braaf is, stil en goed,
 En in zijn kring het zijne doet.

GOEVERNEUR.

4.

Kinderen van een Vader.

Kind'ren van één Vader
 Reikt elkaar de hand;
 Waar we mogen wonen
 In wat streek of land, —
 Hoe we mogen spreken
 In wat tong of taal, —
 Kind'ren van één Vader
 Zijn wij allemaal!

5.

Jezus' Voorbeeld.

Zalig, die van de eerste jaren,
 't Hart gericht op God's geboôn,
 Leerde op 't heilig beeld te staren
 Van den grooten menschenzoon;
 Die, als hij, wat goed is mint; —
 Zalig, want die is Gods kind.

Zalig, die door Jezus' leven,
 Wandel, voorbeeld, geest en woord
 Aangetrokken, voortgedreven,
 Naar God's stem vóór alles hoort,
 In God's wil zijn vreugde vindt; —
 Zalig, want die is God's kind.

6.

Wat wij van Jezus leeren.

Van Jezus kan ik leeren
 Wat edel is en goed;
 Hoe ik mijn ouders eeren
 En naar hen luisteren moet; —
 Hoe 'k steeds er aan moet denken
 Dat God mij alles geeft; —
 Hoe, wie maar braaf wil wezen,
 Hier ook gelukkig leeft; —
 Hoe 'k andren graag moet helpen,
 Tevreê en welgemoed; —
 Van Jezus kan ik leeren
 Wat edel is en goed.

*Wijze n°. 21 uit den 2 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

7.

Vooruit!

Vooruit! vooruit is onze leus,
 Vooruit met iedren dag!
 Vooruit in kracht en moed en geest,
 Vooruit! vooruit in liefde 't meest;
 Wie of er talmen, dralen mag —
 Wij niet! Vooruit is onze leus,
 Vooruit!

Wie stil blijft staan, gaat achteruit;
 Wij streven verder op.
 Al is de berg wat steil en hoog,
 Wij houden vast ons doel in 't oog;
 Wij klimmen dapper naar den top!
 Vooruit! Vooruit is onze leus,
 Vooruit!

8.

Schijn bedriegt.

Al wat er blinkt is nog geen goud.
 Hoe 't schitteren moog' in de oogen;
 Zoo velen grepen naar den schijn
 En zagen zich bedrogen.

En menig steentje, vuil en ruw
 Gedolven diep uit de aarde,
 Bleek, toen 't nauwkeurig werd beschouwd,
 Een steen van groote waarde.

Wil dan uw hart aan glans en schijn
 Niet al te willig leenen:
 De wereld heeft veel klatergoud,
 Veel ruwe edelstenen!

9.

Een zonnestraal.

Wie 's morgens, uit den slaap verzezen,
 Zijn huisgenooten gul begroet,
 Hen met een held'ren blik ontmoet,
 Waarin zij vrede en liefde lezen,
 En heel den dag met blij gezicht,
 Hulpvaardig, vriend'lijk hen bejegt, —
 Is als een zonnestraal vol licht,
 En maakt zijn dagtaak rijk gezegend.

10.

Het zonnetje van binnen.

Het zonnetje schijne zoo helder als ooit,
 Het koestere heuvels en dalen,
 En alles waarmede de schepping zich tooit,
 Verlichte het met zijne stralen; —

De schoonste zomerzonneshijn
 Vervroolijkt hart noch zinnen,
 Wanneer wij niet vervroolijkt zijn
 Door 't zonnetje van binnen.

MOLSTER.

11.

Help u zelf.

Help u zelf, vraag and'ren niet;
Ieder heeft zijn eigen zorgen;
Hem, die elk en alles ziet,
Zijn uw nooden niet verborgen.
Bid en arbeid! Uw bezwaren
Zullen alle henenvaren:
God helpt, wie zich zelven helpt!

12.

Dienstvaardigheid.

Kind'ren, wordt er hulp gevraagd,
Trekt u niet terug;
And'ren helpen is een lust,
Doet het flink en vlug.
Redden uit gevaar of smart,
Toont een edel menschenhart.

Met welwillende toestemming van
den uitgever D. Mijs te Tiel,
overgedrukt uit van der Slee's
een leerjaar der Z. S.

13.

Nuttig zijn.

Ik kan, al ben ik nog maar jong,
 Veel goeds doen, als ik wil;
 Wie vlijtig is, die vindt ook werk,
 Slechts luijaards zitten stil.
 't Waar treurig zoo ik, jong en klein,
 Aan niemand nog van nut kon zijn.

Een vriendelijk, vertroostend woord,
 Een kleine liefdedaad,
 Hoe schijnbaar onbeduidend ook,
 Is als het nietig zaad,
 Waaruit een schoone plant ontstond,
 Toen 't wortel schoot in vruchtbren grond.

Als ik maar tracht om iedren dag
 Elk uur van vroeg tot laat
 Het weinige, dat ik vermag,
 Te doen, zoo goed als 't gaat,
 Dan kan ook *ik*, schoon jong en klein,
 Vaak helpen reeds en nuttig zijn.

Naar het Engelsch gevolgd.

14.

Bidden.

Ook kind'ren mogen zonder schromen
 Met hun gebeden tot U komen,
 De knieën voor U buigen, Heer!
 Wat mij bedroeft, mag ik U klagen.
 Ik mag U steun en hulpe vragen,
 't Oprechte bidden geeft U eer.

Ik zal dan daag'lijks met mijn beden,
 Eerbiedig en vertrouwend treden
 Tot U, die op het hart slechts let.
 Mijn vurig, mijn oprecht begeeren
 Is dat Gij mij wilt bidden leeren;
 Geheel mijn leven zij gebed!

15.

De beste Vriend.

Ik heb een vriend met ijzren hand
 En koel, gebiedend oog;
 Met recht gevoel en kloek verstand,
 Doch vaak wel norsch en droog.

Zijn woord voor mij, zijn wil is wet,
Zijn wenken is gebod.

Wee! zoo mijn ziele zich verzet —
Hij rooft mij elk genot.

Hij jaagt mij van de liefste plek,
Hoe zoet de morgen lacht
En sluit mij op in 't eng vertrek,
Daar lastige arbeid wacht.

Hij baart mij strijd, hij geeft mij rust
In zorg en zweet verdiend;
Hij is mijn Last, hij is mijn Lust,
Mijn Plaag en toch — mijn Vriend.

Want volg ik hem, dan rondom mij
Schept hij mij vrede en licht,
En stemt mij 't hart zoo ruim, zoo vrij....
Hoe is zijn naam? — *De Plicht!*

DE GÉNESTET.

16.

Plicht.

Een ieder op deez' aarde,
Het zij dan groot of klein,
Heeft hier iets te verrichten,
Moet bezig, nuttig zijn.

Wijze
lied
Bon

Al zijn 't maar kleinigheden,
 Een ieder heeft zijn plicht,
 En niemand is gelukkig,
 Die haar niet trouw verricht.

Bij 't opstaan iedren morgen
 Zij dus onze eerste vraag
 Aan 't nauwgezet geweten:
 „Wat is mijn plicht van daag?”

En gaan wij 's avonds slapen,
 Dan weer de vraag gedaan:
 „Heb 'k niets mij te verwijten,
 Kan 'k rustig slapen gaan.”

„Ben 'k lief geweest voor andren?”
 „Heb 'k trouw mijn werk verricht?”
 „Was 'k ijvrig en hulpvaardig?
 Dat alles was mijn plicht.”

Nooit zijn wij *zoo* gelukkig
 Als na volbrachten plicht;
 Dan juichen wij *zoo* blijde,
 Dan valt ons alles licht.

*Wijze n°. 17 uit den 2 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

Het geweten.

Is wat ik doe niet goed, maar kwaad,
Dan is 't of iemand bij mij staat,
Die tot mij zegt: „Kind, doe dat niet!
Want weet dat God het hoort en ziet.”

En dan, wanneer ik naar mijn plicht
Iets dat aan God behaagt, verricht,
Dan voel ik mij zoo wel te moe,
Als wenkte Hij mij vriend'lijk toe.

Die vreugd, als ik gehoorzaam ben,
Die smart, als ik mij schuldig ken,
Die onrust bij het doen van 't kwaad,
Komt vast van Hem, die de ondeugd haat.

'k Begrijp het wel, al ben ik klein,
Dat zal in mij 't geweten zijn;
Want vader heeft mij dit gezegd:
God heeft het in ons hart gelegd.

Ik dank er Hem van harte voor;
'k Beloof, dat ik er steeds naar hoor;
Geen mensch, die zoo gelukkig leeft,
Als die een goed geweten heeft.

18.

Schaamte.

Als een bos vliegt naar uw wangen,
En ge de oogen nederslaat,
Om een slechte, booze daad,
Die ge haast hadt aangevangen,
Of misschien al hebt verricht —
O, weersta dan niet dat teeken,
Laat de stem der schaamte spreken
En u brengen tot uw plicht.

Blijve uw geheele leven
Schaamte als engel aan uw zij;
Blijv' de bos u immer bij,
Die, u naar 't gelaat gedreven,
Van een teer geweten spreekt.
En sla 't oog nooit vrij in 't ronde,
Eer ge voor de kleinste zonde
God vergiff'nis hebt gesmeekt.

Berouw.

Wie zou 't niet kennen, dat gevoel,
Vol schaamte, spijt en leed,
Dat, hebt ge somtijds kwaad gedaan,
Bedroefd u de oogen neer doet slaan,
Schoon niemand er van weet?

Hoe diep en bitter is de smart,
Die door de tranen spreekt,
Uit waar berouw door u geschreid,
Wanneer ge ootmoedig schuld belijdt
En God vergeving smeekt.

Maar van berouw getuigt geen traan
In 't eerste uur geweend;
Slechts *dan* als gij door daden toont,
't Berouw, dat in uw hartje woont,
Slechts *dan* is 't waar gemeend.

Verzoeking.

Soms hoor ik in mijn hart een stem,
Die tot mij spreekt met kracht en klem:
„Doe deze maal toch wat u lust,
Het kan geen kwaad, wees maar gerust!”

Vaak heb 'k geluisterd naar dien raad;
Maar! ach! 't berouw kwam vroeg of laat,
Ik was bedroefd en nam mij voor:
Nooit geef 'k meer aan die stem gehoor.

Maar weldra, zie daar is ze weer;
Verlokkend klinkt zij elke keer;
Wat doe ik, dat ik haar ontvlied? —
Ach, zoo ze mij met ruste liet!

Een woord van moeder, vriend'lijk, zacht,
Een blik van vader geeft mij kracht;
Heb ik hen lief, dan doe 'k mijn plicht:
Het zwaarste wordt door liefde licht!

Neen, 'k aarzel niet, want 'k min hen teer,
Zwijg! slechte stem, ik hoor niet meer.

21.

Gezondheid

Zie, met gezondheid en verstand
 Hebt gij van God genoeg verkregen;
 Strooi zelf de bloemen op uw wegen, —
 't Geluk ligt in uw hand!

VAN LAKERVELD.

22.

Kinderlied.

Ons hart klopt zoo vroolijk, ons hart klopt zoo blij,
 Wij tint'len van leven en kracht!
 Wij deden ons werk en wij zongen er bij,
 Nu vliegen wij uit, als de vogels zoo vrij,
 En slapen als rozen te nacht.

Al wie er niet dankbaar zijn leven geniet,
 Maar zuchtend en klagend het slijt,
 Die deed er zijn best bij zijn dagtaak wel niet,
 Die gaf aan zijn vader of moeder verdriet
 En kan 's nachts niet slapen van spijt.

Wij kennen geen zorgen, wij kennen geen leed,
 Geen angst of berouw drukt ons neer; —
 O God, die geen onzer, hoe klein ook, vergeet,
 Zoo één soms bedroefd is, omdat hij misdeed,
 Geef Gij hem zijn vroolijkheid weer!

23.

Een trouwe Vrind.

Het is een groote zegen,
Vondt gij een lieven vrind,
Die u in voor en tegen
Getrouw en teer bemint.

Die in de vreugd wil deelen
Van wat uw hart bekoort,
En die uw smart wil heelen
Met menig troostend woord;

Die pal staat aan uw zijde
En van geen wank'len weet,
En die ten allen tijde
Zichzelf — niet *u* vergeet.

Hebt gij een vriend verkregen,
Die u oprecht bemint,
Dank God dan voor dien zegen
En — wees een trouwe vrind!

*Wijze n°. 13 uit den 2 bundel
liederen v. h. Ned. Prot.
Bond.*

24.

Vaderlandsliefde.

Mijn Nederland, mijn Vaderland,
 O dierbaar plekken mijn!
 Nooit maak ik uwen naam te schand;
 Ik zal met hoofd en hart en hand
 U steeds tot eere zijn!

25.

De liefste plek.

Waar zou wel 't liefste plekje zijn
 Van heel de schoone aard?
 Ei, wijs mij dat eens even aan
 Hier op de wereldkaart.
 Ik reis er vroolijk dan naar toe,
 Mijn pakje ligt gereed;
 Vertel mij, waar ik 't vinden kan,
 Gij, zwerver, die het weet.

Zou 't wezen op der bergen top
 Of in het bloeiend dal?
 Dáár waar de wilde bergstroom stort
 Met klaterenden val?
 Of aan de wijde, wijde zee,
 Die machtig schuimt en loeit?
 Of in het diepe, stille bosch,
 Waar 't murm'lend beekje vloeit?

Wèl zijn de bergen trotsch en schoon,
 Is lieflijk menig dal!
 Wèl boeit de wijde, wijde zee
 En lokt de waterval;
 Wèl streelt u in het heerlijk bosch
 Het murmelend geruisch, —
 Maar nergens, nergens is 't zoo goed
 Als in uw vriend'lijk thuis.

Bind vrij uw bundeltje weer los,
 Waar zoudt ge henen gaan?
 Denk aan uws vaders liefde en trouw,
 Zie slechts uw moeder aan.
 Hier, waar ge hart'lijk wordt bemind,
 Hier aan uw ouders haard,
 Vindt gij de liefelijkste plek
 Van heel de schoone aard!

26.

Wat kan ik doen.

„Wat kan ik doen? Wat kan ik doen?
 Mijn handen zijn nog zwak en klein.
 Ach, was ik maar een groote man,
 Ik hielp mijn lieve moeder dan,
 En kon een zegen zijn!”

Wat of ge doen kunt, lieve kind?
 Wel, houd je jonge hartje rein;
 Doe iederen dag je kinderplicht
 En doe het met een blij gezicht,
 Zoo zult ge een zegen zijn!

27.

De macht van 't kleine.

Kleine waterdropp'len,
 Kleine korr'len zand
 Vormen saam de trotsche zee
 En het schoone land.

Kleine liefdedaden,
 Wordjes, teer en zacht,
 Hebben vaak in 't kleinste huis
 't Grootst geluk gebracht.

Naar het Engelsch.

Een vonkje.

Zoolang er aan den kouden haard
 Één vonkje schijnsel geeft,
 Zoolang er nog één greintje zin
 Voor godsvrucht in ons leeft, —
 Bestaat er kans, dat nieuwe gloed
 In huis en hart ontstaat,
 En dat de mensch, hoe diep hij viel,
 Nog eens ten hemel gaat!

*Wijze n°. II uit den 2 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

Met welwillende toestemming
 van den uitgever D. Mijs te
 Tiel, overgedrukt uit van der
 Slee's een leerjaar der Z. S.

Het Helmplantje.

Veracht het nederige niet;
 Heb liefde ook voor 't geringste goed:
 Wie schamper op het kleine ziet,
 Verraadt een klein gemoed.

De helm, hoe spichtig, schraal van vorm,
 Zoo schijnbaar nutteloos als klein,
 Behoedt voor d'almacht van den storm
 De duinen om zich heen.

HELV. V. D. BERGH.

30.

Kleinigheden.

Een enkele minuut te laat
Op school, denkt menig een,
Een enk'le cent versnoept, verkwist,
Dat is zoo goed als geen.
Doch weet, veel kleintjes maken vast
Een groot geheel, dus opgepast!

De dronkaard, leugenaar of dief,
Dien iedereen veracht,
Is door één glaasje, één leugentje
Op 't kwade spoor gebracht.
Wie dus de kleintjes ook niet tell',
Ik raad u, kind'ren, doet het wel!

Met welwillende toestemming van
den uitgever D. Mijs te Tiel,
overgedrukt uit van der Slee's
een leerjaar der Z. S.

31.

Vergevensgezindheid.

Heeft uw makker iets misdaan ,
 U beledigd of geplaagd ,
 Wees dan spoedig weer verzoend ,
 Als hij u vergeving vraagt.

Meet zijn schuld zoo breed niet uit ;
 Wees niet hard of norsch en stug ;
 Wijs toch de uitgestoken hand
 Nooit uit boezen wrok terug.

Denk , hoe dikwijls 't is gebeurd ,
 Dat gij andren hebt bedroefd ;
 Hoe ge bijna iedren dag
 Zelf vergiffenis behoeft.

O , wees zacht , vergeef , vergeet ;
 Sluit uw hart voor haat en nijd.
 Zie , dan volgt ge Jezus na ,
 Toont ge , dat ge Christen zijt.

Dankbaarheid.

Als 't zonlicht, dat neêrstraalt
 Op arm en op rijk,
 Zoo dalen Gods gaven
 Op allen gelijk.

De bloemekens geuren
 Voor u en voor mij;
 De vogelen zingen
 Voor ieder zoo blij.

En diep in ons harte,
 Daar legde de Heer
 De schoonste der gaven,
 De liefde, ter neer.

De liefde, die 't leven
 Zoo schoon maakt, zoo rijk,
 God gaf ze aan ons allen,
 Zijn kindren, gelijk.

Voor *zoo* groot een zegen
 Wie jubelt er niet?
 Wie zingt er niet dankbaar
 Den Vader een lied?

Maar niet slechts der zangen
 Welluidende klink, —
 Een leven vol liefde
 Verkonde onzen dank.

*Wijze n°. 16 uit den 2 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

33.

Weldoen.

Met innig welbehagen
 Ziet God op ieder kind,
 Dat gaarne smarten lenigt,
 In weldoen vreugde vindt.

O, leer het vroeg begrijpen,
 Door wel te doen op aard,
 Komt gij aan de eng'len nader,
 Maakt ge u den hemel waard.

*Wijze n°. 13 uit den 2 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

Naar het Duitsch van
 EL. KULMANN.

De Waarheid.

Kind'ren, och bedenkt het wel,
 Wacht u voor den logen;
 Bij uw les en bij uw spel
 Houdt *dit* steeds voor oogen:
 Ieder woordje, groot of klein,
 Moet de stipte waarheid zijn.

Ieder leugentje, hoe klein,
 Dat wij maar verzinnen,
 Maakt reeds, dat we onrustig zijn,
 Rooft den vree daar binnen;
 En alleen 't oprecht gemoed
 Smaakt hier yreugd en heeft het goed.

Waar, Eerlijk en Oprecht.

Waar en eerlijk en oprecht
 Moet ge wezen te allen tijd.
 Wat ge doet of wat ge zegt,
 Drage 't merk van wat ge zijt.
 „Recht door zee,” dat zij uw leus,
 Kind, het is de beste keus.

Wie de waarheid niet bemint,
 Niet oprecht en eerlijk leeft,
 Is een ongelukkig kind,
 Dat geen vreugd of vrede heeft,
 Wijn 't de oogen neer moet slaan,
 Ziet een eerlijk oog het aan.

Wenscht ge u een benijdbaar lot
 Zoo in voor- als tegenspoed?
 Wilt ge zijn een kind van God
 Met een vrij en vrank gemoed?
 Wees dan, wat ge doet of zegt,
 Waar en eerlijk en oprecht.

*Wijze n°. 13 Verz. Ned.
 liederen 1 bundel.*

36.

Moed.

Het is geen moed, zich roekeloos te wagen;
 Het is geen moed, een zwakken vriend te plagen,
 Te wreken 't leed, dat men u doet,

Dat is geen moed!

Maar *wel* met goed, geleden kwaad vergelden;
 Volgaarne uw vijand 't onrecht kwijt te schelden,
 Al is de wraak zoo licht als zoet;

Dat noem ik moed!

Rechttop.

Rechttop van lijf, rechttop van ziel,
 Dat is een stand naar mijn behagen.
 't Zij, dat ge een staatsierok moogt dragen,
 't Zij, dat ge een buis draagt of een kiel....
 Rechttop van lijf, rechttop van ziel!

En buig' men ooit zijn hoofd en knie,
 't Zij dan alleen voor God, den Heere,
 Voor elk, dien men als braver eere,
 Voor ieder, dien men wijzer zie....
 Voor *die* slechts buig' men hoofd en knie.

Maar anders — recht van lijf en ziel,
 In vreugd of leed door heel ons leven!
 Niet links, niet rechts, maar 't hoofd geheven,
 Wat of er buig', wat of er kniel'....
 Rechttop van lijf, rechttop van ziel.

Gecomponeerd door J. J. Viotta.
Verz. Ned. liederen, 1 bundel.

HEIJE.

38.

Kinderplicht.

Wat uw ouders zeggen,
 Doe dat flink en vlug;
 Wees niet ongehoorzaam,
 Nimmer dwars of stug.

Weet, uw klein verstand geeft
 Dikwijls slechten raad,
 En het ouderharte
 Hoedt het kind voor kwaad.

Als ge gauw gehoorzaamt
 Met een blij gezicht, —
 Ook al valt het moeilijk, —
 Doet ge uw kinderplicht. *

39.

Gehoorzaamheid.

Wil immer in uw levensdagen,
 Wat ge ook beraamt, vóór alle daán
 In heil'gen ernst u zelve vragen:
 „Zal ik daarmee den Heer behagen?
 Wat had mijn moeder mij geraán?
 Wat had mijn vader mij bevolen?“
 Zoo zult ge niet onzeker dolen,
 Maar wand'len op de rechte paán.

TEN KATE.

Uitstellen.

Morgen woord zoo licht in 't spreken,
 Dikwijls valt ge *heden* zwaar,
Gistren als ge zijt verstreken,
 Wenscht men vaak of 't *heden* waar'.
 IJdel hopen, ijdel zorgen,
 Zijt ge niet der tragen plaag?
Gistren vreezen wij noch *morgen*,
 Als wij 't rechte doen *vandaag*.

HEIJE.

Gods gaven.

Outwikkel alle gaven,
 Die op uw levenspad
 Door God u zijn gegeven:
 Een onwaardeerbare schat.
 Dan leeft ge Hem ter eere,
 Dan volgt ge Zijn gebod,
 En op de reinste wijze
 Verheerlijkt gij uw God.

*Wijze n°. 13 uit den 2 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Boud.*

Naar het Duitsch van
 EL. KULMANN.

*Wijze
 lie
 Bo*

42.

Verstand en Hart.

God gaf twee hemelsche geschenken
 Den mensch in alle vreugd en smart:
Verstand om scherp en goed te denken;
 Om zacht en goed te doen, *het Hart*.

HEIJE.

43.

Volharding.

Volbreng uw werk met vlijt en lust
 Hoe weinig 't nog beduidt;
 Wie telkens treuzelt, praat en rust
 Hij komt ook nooit vooruit.

Vang elken dag met frisschen moed
 Uw arbeid weder aan;
 En gaat het heden nog niet goed,
 't Zal morgen beter gaan.

Geen moed verloren! is 't ook zwaar,
 Steeds wakker bij de hand!
 Och zonder moeite — weet dat maar —
 Kwam nooit iets goeds tot stand.

44.

Geduld.

Er is een vriendlijke engel Gods
 Met zacht en schoon gelaat;
 Die licht en vrede spreidt alom,
 Waar hij zijn tenten slaat.

De steilste bergen trekt hij op
 Met vasten, fieren tred;
 Hij heeft op menig reuzenwerk
 Zijn schoonen naam gezet.

En waar een arme lijder roept
 Wil hij ten zegen zijn;
 Want, zoo hij al niet heelen kan,
 Hij lenigt iedre pijn.

Ja, met zijn vaandel in de hand
 Verwint hij zonde en schuld;
 Die engel van zoo groote kracht
 Is d'engel van 't *geduld*.

*Wijze: 1 vers v. n°. 24 uit
 den 2 bundel liederen v. h.
 Ned. Prot. Bond.*

*Wijze
 lied
 Bo*

Tevredenheid.

Wat vraag ik veel naar geld of goed,
 Naar kleeren fraai en fijn?
 Kan men in weelde en overvloed
 Dan slechts gelukkig zijn?

Zie 'k ben gezond, 'k ben jong en sterk,
 Ik leer met vlijt en lust,
 En als ik klaar ben met mijn werk,
 Hoe zoet smaakt dan de rust!

We zitten samen dan bij 't vuur,
 En 't is, alsof zijn gloed
 In dat gezellig avonduur
 Weerkaatst in mijn gemoed.

Wie *dan* nog zucht: „ach had ik geld
 En kleeren, fraai en fijn!“
 Hoe droevig is 't met hem gesteld
 Nooit zal hij vroolijk zijn!

Zelfverloochening.

U zelf wilt gij verloochnen? goed!
 Dat is een edel streven;
 't Is de eerezucht van een vroom gemoed,
 Voor and'ren slechts te leven.

Doch wie zichzelf verloochnen wil
 In woorden en in werken,
 Hij doe het vroolijk, needrig stil,
 En laat zijn strijd niet merken,

Want weet, als in uw somb'ren blik,
 In uw mistroostig wezen
 De leus: „Mij-zelf verloochen ik!”
 Voor ieder staat te lezen . . . ,

Dan is uw offer goed noch groot
 En zal geen hart verrukken:
 Wat meer dan goud kon zijn — als lood
 Zal 't op uw naaste drukken.

Dan wekt ge liefde noch ontzag
 Maar weerzin, medelijden:
 De kunst is: met een milden lach,
 Als streedt ge niet — te strijden!

DE GÉNESTET.

47.

Trouw.

Een man een man, een woord een woord,
Getrouw tot in den dood!

Dat was oud-Holland's fiere leus,
Zoo werd oud-Holland groot.

Eerst kloek bedacht en dan aanvaard,
En dan 't volbracht met moed,
't Mocht kosten, wat het kosten zou,
Al ging 't om lijf en goed.

Jong-Holland, streef dat voorbeeld na,
Het maakt u vrij en groot;
Uw hart, gewijd aan plicht en recht,
Zij trouw tot in den dood!

*Wijze n°. 29 uit den 2 bundel
liederen v. h. Ned. Prot.
Bond.*

48.

Eerzucht.

Het schoonst blazen op aarde
Al schittre 't niet het allermest,
Is innerlijke waarde,
Een eedle wakk're geest!

49.

Zoo moet het zijn.

Een kinderhart moet zijn
 Als de leliën zoo rein,
 Als de dauwdrop zoo klaar,
 Als de spiegel zoo waar;
 Zacht en teer als de roos,
 Als de voog'len altoos
 Zoo blij, zoo blij,
 Alsof het vloog
 Naar 't Hemelrijk
 Bij God omhoog,
 Naar 't Hemelrijk!

50.

Het liefste kind.

Even als uw eigen vader
 Al zijn kind'ren teer bemint,
 Nimmer vraagt naar mooi of leelijk,
 Maar het beste, 't liefste vindt;
 Zoo ook vraagt de Hemelvader
 Niet naar 't uitzicht, blank of zwart,
 Maar hij noemt *dat* kind het liefste,
 Dat het meest is rein van hart.

*Wijze n°. 10 uit den 1 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

51.

Mededeelzaamheid.

Ja, als ik rijk was, wist ik 't wel;
Dan wist ik, wat ik dee;
Ik gaf aan elken armen bloed
Iets van het mijne mee.

Neen, gierig waar ik zeker niet!
Had ik een beurs met goud,
Ik toonde aan al mijn makkers dan,
Hoeveel ik van hen houd.

Maar ach, mijn beursjen is zoo plat,
'k Ben niet veel schatten rijk.
Hoe geef ik van mijn gulheid dan
Aan arme stumpers blijk?
Wel, 'k geef een zacht en vriend'lijk woord,
Mijn hulp, vóór 't wordt gevraagd,
En 'k breek mijn eigen brood in twee,
Als één zijn honger klaagt.

Zoo kan ik geven, gul en goed,
Al heb ik zelf niet veel;
Zoo kan ik toonen met de daad,
Hoe graag ik mededeel.

Dan zien mijn makkers 't mij wel aan,
 Hoe veel ik van hen houd,
 En zeggen: heeft hij al geen geld,
 Hij heeft een hart van goud!

*Wijze n°. 22 uit den 2 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

52.

Eensgezindheid.

Liefdrijk met elkaar te spelen
 Smart en blijdschap saam te deelen
 Geeft van trouwe vriendschap blijk.
 Niet slechts voor ons zelf te leven,
 Maar aan andren toe te geven
 Maakt ons hart aan liefde rijk.
 Vrede! Vrede
 Zij uw bede!
 't Klinkt U tegen
 Allerwegen:
 Eendracht brengt ons vreugd en zegen!

*Wijze n°. 63 uit den Fran-
 schen vervolgbundel (gewij-
 sigd).*

Afgunst.

Neen, afgunst, 'k hoor niet naar uw stem,
 Gij kweekt slechts haat en nijd,
 En wie afgunstig zich betoont,
 Toont ook ondankbaarheid.

Heeft al een ander meer dan ik,
 Het baart mij geen verdriet.
 Zou 'k deelen in mijn broeders smart
 En in zijn vreugde niet?

De lieve zon beschijnt mijn pad,
 Het veld bloeit ook voor mij;
 En ben 'k bemin'n'lijk als mijn broer,
 'k Word dan bemind als hij.

Neen, afgunst, neen, ik ken u niet!
 'k Ben met mijn deel tevreên;
 De grootste schatten, die er zijn,
 Geeft God aan iedereen!

*Wijze n°. II uit den 2 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

IJdelheid.

Wat baat het, kleine ijdelruit,
 Of gij de mooiste kleeren draagt,
 Of ge altijd aan u zelf behaagt,
 Als gij voor and'ren niets beduidt?
 De pauw met al zijn pronk en praal,
 Wat haalt die bij een nachtegaal?

Neen, 't zit niet in een mooi gewaad,
 Niet in een uiterlijken tooi;
 Een mooie jurk maakt u niet mooi!
 Maar weet ge wat bekoorlijk staat?
 Het is een oog vol liefdegloed
 De spiegel van een rein gemoed.

Dus, wees niet ijdel op uw kleed,
 En is 't armoedig, schaam u niet.
 Wanneer het net en proper ziet,
 Dan zijt ge goed genoeg gekleed;
 En — of een pauw eens op u smaal' —
 Denk aan de grauwe nachtegaal!

Nederigheid.

Eenzaam bloempjen in het bosch,
 Diep verscholen onder 't mos,
 Niemand slaat uw bloeien gade,
 Maar gij bloeit toch evenzeer
 God ter eer,
 En gij dankt voor Zijn genade
 Hem, der schepping wijzen Heer!

Als een bij, in 't woud verdwaald,
 Op uw knopjes nederdaalt,
 Sluit ge uw kelkjes wijder open,
 En gij denkt in uw gemoed,
 Hoe uw zoet
 't Moegevloegen, 't moegekropen
 Diertje nu verkwikken moet.

O dan juicht ge, dat God's hand
 U zoo eenzaam heeft geplant,
 Om uw laafnis dáár te geven,
 Waar de bij op 't doornig pad
 Moede en mat,
 Anders van gebrek zou sneven,
 Als zij geen verkwikking had.

Vrome! die in nedrigheid,
 Heil op 't eenzaam pad verspreidt.
 In uw lot en stand tevreden.....
 Ruil ze niet voor ijd'len schijn,
 Bloemelijn! —
 Zalig hij, die hierbeneden
 't Eenzaam bloempje in 't woud mag zijn.

Tweestemmig gecomponeerd
 door R. Hol, op. 53 n°. 1.

HEIJE.

56.

Onpartijdig.

Braaf is braaf en slecht is slecht,
 Of het vriend of vijand doet,
 Daarom jongens! houdt je goed,
 Dat je trouw je meening zegt,
 Dat je spreken durft in 't recht:
 „*Dat* is goed, of: *dat* is slecht.”

Maar — bedenkt jezelf wel goed
 Eer ge tot een ander spreekt,
 Of jezelf ook wat ontbreekt,
 Dat ge nog verhelpen moet.
 Zegt dan eerlijk, wat je ook doet:
 „*Dit* was slecht en *dat* was goed.”

Gecomponeerd door J. Verhulst.
 N°. 10 uit de Verz. v. Ned.
 liederen 1 bundel.

HEIJE.

57.

Spotten.

Zacht wat, zacht wat, kleine spotter,
Denk eens na, voordat gij spreekt.
Kan een geestigheid u eeren,
Als ge 't hart van and'ren breekt?

Zeg, o zeg, hoe zou 't u smaken,
Trof u zulk een droevig lot,
En ge werdt, mismaakt en leelijk
Voorwerp van eens anders spot?

Schooner stond u medelijden!
Toont ge wel bij al uw praats,
Dat gij, zoo volmaakt van buiten,
't Hart draagt op de rechte plaats?

58.

Drift.

Houd *in* het ruw en hard verwijt,
Dat toorn u op de lippen legt;
Ge weet niet, hoe het wonden kan,
Het woord in drift gezegd.

Want drift is als het hollend paard,
 Dat alles neertrapt voor den voet,
 En van geen recht of rede weet,
 Maar blind'lings schade doet.

Gij, die begaafd zijt met verstand,
 Leer u beheerschen 't is uw plicht,
 Opdat ge niet, als 't hollend paard,
 Ellende en onheil sticht.

59.

Een simpel woord.

't Was niemendal, een simpel woord
 Zoo los den mond ontgleên;
 Vergeten — toen 't pas was gezeid;
 Verstaan — licht door niet één.

Doch ziet ge niet, hoe vaak de wind
 Een zaadje mederaapt,
 Waar òf de kiem der schoonste bloem
 Of 't giftigst kruid in slaapt?

Zoo zal misschien een simpel woord
 Eens komen tot zijn endj,
 En daden wekken, schoon en goed,
 Of — jammer en ellend!

60.

Babbelen.

Ziet toe, van wien gij spreekt en hoe,
 En waar en in wat zin,
 Is eens het woord de lippen uit,
 Het komt er nooit weer in.

61.

Het humeur.

Kijk, het haantje van den toren
 Wendt en keert zich duizendmaal;
 Nu eens blinkend in het zonlicht,
 Straks door mist en regen vaal.

Ja, het draait met alle winden,
 Spelt ons mooi of leelijk weer;
 't Doet zijn plicht en — schijnt het nukvig —
 't Strekt het haantje slechts tot eer.

Maar zoo'n haantjen in uw hartje,
 Dat bij 't minste draait en pruilt,
 Toont ons, — zoudt gij 'took niet denken? —
 Waar een boos humeurtje schuilt!

*Wijze n°. 20 uit den 1 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

62.

Wat geeft genot aan 't leven?

's Morgens tijdig op te staan,
Moedig aan den gang te gaan,
Lust en vlijt,
Werkzaamheid
Geeft genot aan 't leven!

Hart'lijk, liefderijk en trouw
Deelen in de vreugd en rouw,
Die een vrind
Ondervindt,
Geeft genot aan 't leven!

Doen, wat God, de Heer gebiedt,
Denken, dat Zijn oog ons ziet,
Goede daad.
Vroeg en laat,
Geeft genot aan 't leven!

U heb ik lief.

U heb ik lief!

Bloempje met uw zachte kleuren,
Met uw liefelijke geuren,
Met uw blaadjes van fluweel,
Wieg'lend op den fijnen steel
U heb ik lief!

U heb ik lief!

Vogeltje in het loof verborgen,
Vroolijk wekt mij iedr'en morgen
't Lied, dat aan uw keeltje ontvloeit,
En mij lokt, verkwikt en boeit;
U heb ik lief!

U heb ik lief!

Boomen, frissche groene dreven,
Velden, waar de vlinders zweven,
Akkers met uw golvend graan,
Waar de kransjesbloemen staan.
U heb ik lief!

U heb ik lief!

Maar U, die dit lieve leven,
Al dit schoons mij hebt gegeven,
Min ik toch nog eind'loos meer,
Ja U boven alles, Heer!
U heb ik lief!

64.

Bloemen en dieren.

Smaakt geen genoegen en vindt geen behagen,
 In bloemen te kwetsen en dieren te plagen;
 Want bloemen en dieren, wie heeft ze gemaakt?
 De Schepper, wiens liefde ook uw leven bewaakt.

65.

Dierenplagen.

Geen jongen, eerlijk, flink en goed,
 Vervuld met levenslust en moed,
 Zal ooit een schuld'loos diertje plagen,
 Dat of 't al klein en nietig schijn,
 Voorzeker smart gevoelt en pijn,
 Al kan 't zijn leed niet klagen.

Hoe naamloos wreed is ieder kind,
 Dat in mishand'len vreugde vindt;
 Wat goeds kan men van hem verwachten?
 Hij wordt — ik ben er zeker van —
 Is hij eens groot, een slechte man
 Dien ieder moet verachten.

Oudejaar.

Oudejaar! O laat ons rusten,
Omzien eer wij verder gaan;
't Nieuwejaar word' niet begonnen
Eer we hebben stilgestaan;
Eer we in ernst ons zelve vroegen:
„Deed ik waarlijk, wat ik kon?
Ben ik wijzer, beter, vromer,
Dan toen 't jaar zijn loop begon?”
God gaf ons Zijn zon en regen,
Gaf ons vreugde, gaf ons smart;
Maakten wij genot en lijden
Tot een zegen voor ons hart?
Oudejaar! De jaren vlieden
En zij keeren nimmer weer;
Ieder jaar dan vind' ons verder
In den dienst van God, den Heer.

*Wijze n°. 10 uit den 1 bundel
liederen v. h. Ned. Prot.
Bond.*

Nieuwejaar.

Wat brengt ge ons, nieuwe jaarkring, mee?
Belooft ge ons voorspoed, vreugd en vree?
Brenge ge ons veel blijden zonneshijn
En zullen wij gelukkig zijn?

Wij weten 't niet, dat weet niet één,
Dat weet de goede God alleen.
Slechts weten wij, in vreugd en pijn,
Dat w'in Gods hand gelukkig zijn.

Hij is ons nu ook weer nabij,
En daarom juichen wij zoo blij,
Met dankbaar hart, met frisschen moed:
„Wees nieuwe jaarkring, wees gegroet!”

*Wijze n°. 15 uit den 2 bundel
liederen v. h. Ned. Prot.
Bond.*

Kerstlied.

Halleluja!
God zij eere!
Zoo, zoo klinkt ons dankbaar lied.
Zingt in blijde koren,
Jezus werd geboren,
Schooner feestdag is er niet!

Want het leven
Hem gegeven,
Was ten zegen voor heel de aard.
Jezus bracht ons nader
Tot den Hemelvader;
Zingt, hij is uw lofied waard!

Naar den Hoogen
Slaan wij de oogen
Liefd'rijk God! U bidden wij:
Leer ons heel ons leven,
Jezus na te streven;
Maak ons heilig, zooals Hij!

*Wijze: „O Sanctissima.” (Oud
kerklied.)*

Kerstzang.

De kerstnacht is gekomen,
 De stille, heil'ge nacht,
 Die sinds zoovele eeuwen
 Op aarde zegen bracht.

Laat daarvoor Gode ons danken
 En prijzen Zijn genâ.
 Zingt allen Hem ter eere,
 Looft God! Halleluja!

Tweestemmig gecomponeerd
 door R. Hol.

Kerstliedje.

Juicht! kind'ren, juicht nu blij van geest,
 En laat uw loflied hooren!
 Zingt, zingt verheugd van 't heerlijk feest,
 Dat Jezus werd geboren!

Zingt van den grooten kindervriend,
 Die ons zoo graag wou leeren,
 Dat God ons als een vader mint;
 Zingt hem een lied ter eeren!

Hij, die zoo goed, zoo vroom, zoo rein,
 Zijn hart aan God wou geven,
 Heeft ons geleerd Gods kind te zijn
 En naar Zijn wil te leven.

Zingt hem een lied en hebt hem lief,
 Volgt hem geheel uw leven,
 En wil als hij, uw gansche hart
 Aan God, den Vader, geven.

Juicht, kind'ren! juicht nu blij van geest,
 En laat uw loflied hooren!
 Zingt, zingt verheugd van 't heerlijk feest,
 Dat Jezus werd geboren!

71.

Onsterfelijk.

Goede Vrijdag, toen uw morgen
 Over de aarde lichten zou
 Hield de zon 't gelaat verborgen,
 Dreef de gansche schepping rouw.

En met wanhoop in het harte
 Sloegen zijn getrouwen 't ga,
 Hoe de groote Man der smarte
 Stierf aan 't kruis van Golgotha.

Maar de Paaschdag is verschenen, —
 En de zon kreeg dubb'len gloed, —
 En de wanhoop is verdwenen
 Uit der vrienden droef gemoed.

Want, ging Jezus heen van d'aarde,
 Leefde niet zijn geest en woord,
 Nu erkend in volle waarde,
 In het hart der zijnen voort?

Neen, het goede zal niet sterven
 En de liefde niet vergaan,
 Zou men die ook duizendwerven
 Aan het kruis der schande slaan.

*Wijze n°. 15 uit den 2 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

72.

Pinksterlied.

Geest van God! bestraal mijn paden,
 Schenk mij sterkte, troost en moed;
 Houd mij af van booze daden;
 Maak mij wijs en vroom en goed;
 Toon het rechte spoor mij aan,
 Om het Godsrijk in te gaan.

*Wijze n°. 21 uit den 1 bundel
 liederen v. h. Ned. Prot.
 Bond.*

Pinksterbede.

Word in ons wakker,
Heilige Geest,
Leer ons te vieren
Het Pinksterfeest.

Wek in de harten
Krachtigen gloed,
Heilig ons leven,
Sterk ons gemoed.

Leer ons het goede
Op aarde te doen;
Leer ons de liefde
Kweeken en voën.

Leer ons te vlieden,
Wat boos en onrein
Ons zou beletten
God's kind'ren te zijn.

Word in ons wakker,
Heilige Geest,
Dat ook wij vieren
Het Pinksterfeest.

Lofzang.

Met duizend stemmen klinkt alom,
Langs bosch en veld en vloed,
Een vroolijk lofied U ter eer,
O Vader, groot en goed.

De vogel, die in 't luchtruim zweeft
Zingt dat aloude lied,
Dat speelt door 't lover van den eik
En suist in 't golvend riet.

Ons hart verstaat dien blijden toon,
En met dien jubelklank,
Waarin zich gansch 't Heelal vereent,
Verheft zich onze dank.

*Wijze no. 24 (eerste vers) uit
den 2 bundel liederen v. h.
Ned. Prot. Bond.*

I N H O U D.

No.	Bldz.
1. God is overal	7
2. Vertrouwen op God . .	7
3. Voor God gelijk . . .	8
4. Kinderen van één vader	9
5. Jezus' voorbeeld. . . .	9
6. Wat wij van Jezus leeren	10
7. Vooruit!	10
8. Schijn bedriegt	11
9. Een zonnestraal	12
10. Het zonnetje van binnen	12
11. Help u zelf	13
12. Dienstvaardigheid . . .	13
13. Nuttig zijn	14
14. Bidden	15
15. De beste vriend	15
16. Plicht	16
17. Het geweten	18
18. Schaamte	19
19. Berouw	20
20. Verzoeking.	21

No.	Bldz
21. Gezondheid	22
22. Kinderlied	22
23. Een trouwe vriend . . .	23
24. Vaderlandsliefde. . . .	24
25. De liefste plek	24
26. Wat kan ik doen?. . . .	25
27. De macht van 't kleine	26
28. Een vonkje	27
29. Het helmplantje	27
30. Kleinigheden	28
31. Vergevensgezindheid . .	29
32. Dankbaarheid	30
33. Weldoen	31
34. De waarheid	32
35. Waar, eerlijk en op- recht	32
36. Moed	33
37. Rechttop.	34
38. Kinderplicht	35
39. Gehoorzaamheid.	35

No.	Bldz.
40. Uitstellen	36
41. Gods gaven	36
42. Verstand en hart	37
43. Volharding	38
44. Geduld	39
45. Tevredenheid	40
46. Zelfverloochening	40
47. Trouw	41
48. Eerzucht	41
49. Zóó moet het zijn	42
50. Het liefste kind	42
51. Mededeelzaamheid	43
52. Eensgezindheid	44
53. Afgunst	45
54. IJdelheid	46
55. Nederigheid	47
56. Onpartijdigheid	48
57. Spotten	49

No.	Bldz.
58. Drift	49
59. Een simpel woord	50
60. Babbelen	51
61. Het humeur	51
62. Wat geeft genot aan 't leven	52
63. U heb ik lief	53
64. Bloemen en dieren	54
65. Dierenplagen	54
66. Oudejaar	55
67. Nieuwejaar	56
68. Kerstlied	57
69. Kerstzang	58
70. Kerstliedje	59
71. Onsterfelijk	59
72. Pinksterlied	60
73. Pinksterbede	61
74. Lofzang	62

dz.
49
50
51
51
2
3
4
4
5
5
7
8
9

